

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΕΝΟΣ ΔΡΑΠΕΤΟΥ ΤΟΥ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ

τομερή καταστροφή και η υποχώρησις του στρατού του Μ. Ναπολέοντος, μετά την εκστρατεία της Ρωσίας και η σοβαρές πολιτικές συνέπειες που είχε η ήττα αυτή για ολόκληρη την Ευρώπη, έμαζαν να περάση σχεδόν απαρατήρητο ένα κομμοεμφύλιον έπεισόδιον που συνέβη την εποχή εκείνη στο Παρίσι :

Ένας τρελλός δηλαδή κατόρθωσε επί δεκατέσσερες ολόκληρες ώρες να κόμην να πιστέψουν διοι, ότι ο Ναπολέων είχε πεθάνει, ότι είχε καταλυθή η αυτοκρατορία κι' είχε ανακηρυχθεί και πάλι η δημοκρατία!...

Επί έναν ολόκληρο μήνα όλη η Ευρώπη γελοῖσε με το περίεργον και άστεῖον αυτό έπεισόδιον, που έμοιαζε μάλλον με σκηνη όπερέττας.

Πρωταγωνιστής του έπεισοδίου αυτού ήταν ο Γάλλος εἰσαγγεῖτης Κλώντ Φρανσουά Μαλέ. Ο Μαλέ, στρατηγός επί δημοκρατίας και έχθρος φανατικός του Ναπολέοντος, είχε φυλακιστεί στην άρχη στις φυλακές της Κονσερζερι, ως ύπατος συνομοσίας κατά τὸν καθέστατος. Έπειτα από λίγο όμως είχε δείξει σημεῖα διανοητικῆς παρακώσεως και τὸν είχαν μεταφέρει σὲ μιὰ νευρολογικὴ κλινικὴ τῶν Παρισίων.

Μόλις έφτασαν ἡ πρώτη εἰδήσεις τῆς υποχώρησεως του Ναπολέοντος στη Ρωσία, ο Μαλέ συνέλαβε ένα σχέδιο τρελλῶ και πρωτοφανές. Πρώτα-πρώτα ανάθεσε σὲ δύο νεαρὸς φίλους του να προκηρυχθῶν ὅλα τα στρατιωτικῆς σπολιές. Έπειτα, τὴ νύχτα τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1812, ἐνὸς ο Ναπολέων πολεμοῖσε ἀπειλημένα στις πεδιάδες του Μάλο-Γιαροσλάβεζ με τοὺς κοζάκους του ἀταμιάνου Πλατόφ, ο Μαλέ τὸ έσκασε ἀπ' τὸ φρενοκομείο, πηδώντας ἀπ' τὸ παράθυρο του δωματίου του, κι' έτρεξε στο σπίτι όπου τὸν περίμεναν οἱ δύο νεαρὸς φίλοι του. Ο Ένας ἀπ' αὐτοὺς φροῦσε, και' ἐντολήν του Μαλέ, σπολή ὑπασπιστοῦ κι' ο ἄλλος στρατηγού.

Ο Μαλέ τοὺς ἀνήγγειλε με ἐπισημοῦτητα, ὅτι ο Ναπολέων είχε πεθάνει στη Μόσχα στις 7 Ὀκτωβρίου κι' ὅτι είχε συνέλθει ἔκτακτος Ἐθνοσυγκλήσις, ἡ ὁποία είχε ἀποφασίσει τὴν κατάλυση τῆς αυτοκρατορίας και τὴν ἐπανακορὴ τῆς δημοκρατίας. Δείχνοντάς τους ἔπειτα μερικῆς πλαστές διαταγές, τις ὁποῖες είχε φροντίσει να ἐτοιμάσῃ μέσα στο φρενοκομείο, τοὺς ζήτησε να τὸν συνοδεύουν στους στρατόνες του Πεντικού, ὅπου βρισκόταν ο δέκατος λόχος τῆς ἔθνοφυρουάς. Έπεινὸς τάχασαν ὅλα αὐτὰ τὸν ἀκολούθησαν.

Ο Μαλέ φρόσε τότε σπολή στρατηγού, πήγε στο στρατόνα του Πεντικού, μαζί πάντα με τοὺς δύο ἀκολούθους του, κι' ἔστειλε ἀμέσως να ζήτησουν τὸν διοικητὴ του λόχου Σουλιέ, σπὸν ὁποῖο ἀνήγγειλε ὅτι ο Ναπολέων είχε πεθάνει, ὅτι είχε ἀνασταθεῖ ἡ δημοκρατία κι' ὅτι ο στρατηγός Μαλέ είχε διορισθεῖ στρατιωτικῶς διοικητῆς τῶν Παρισίων.

— Μὰ ποῖς εἶσθε σεις ; τὸν ρώτησε τότε ο Σουλιέ.

— Εἶμαι ο στρατηγός Λαυότ, ἀπάντησε ο Μαλέ, και' ἔχω διαταγή να πάρω τὴ διοίκησι του λόχου και να καταλάβω ὄρισμένα σημεῖα τῆς πόλεως.

Ο ἀγαθὸς Σουλιέ κάλεσε τότε ολόκληρον τὸ λόχον στην αἴλη του στρατόνος. ἀνήγγειλε στους στρατιώτες τὴ σπουδαία εἰδησι και τοὺς προσέδωσε κατόπιν σπὸν δῆθεν Λαυότ. Ἐπὶ κεφαλῆς του λόχου, ο Μαλέ ἐπῆγε ἀμέσως κατόπιν στις φυλακές τῆς Φόρς, ζήτησε τὸν ἀρχιφύλακα και τοῦ ἔδωσε ένα ἔγγραφο, διὰ του ὁποῖου διετάσσεται να ἐλευθερώσῃ ἀμέσως τοὺς φυλακισμένους στρατηγούς Λαχορι και Γριντάλ, ἔχθρους και τοὺς δύο του Ναπολέοντος. Καὶ σπὸν δύο αὐτοὺς στρατηγούς ο Μαλέ ἀνεκοίνωσε τὴν ἰδια φανταστικὴ εἰδησι, ὅτι ο Ναπολέων ἀπέθανε και κανόνισε κατόπιν μαζί τους ὅλα τὰ καθέκαστα : Ο Γριντάλ δηλαδὴ ἀνέλαβε να συλλάβῃ τὸν ἡπουργὸ τῶν Στρατιωτικῶν. Ο Λαχορι θὰ ἔπαινε πάλι και θὰ φυλάκιζε στις φυλακές τῆς Κονσερζερι τὸν δευτηντὴ τῆς ἀστυνομίας. Τέλος ο Μαλέ θὰ συνέλαμβανε τὸν στρατηγὸ Ουλέν, στρατιωτικὸ διοικητὴ τῶν Παρισίων. Ὅποιος ἀπ' αὐτοὺς προσπαθοῖσε να φέρῃ ἀντίστασι, θὰ ἐπουφριζέτο ἀμέσως ἐπὶ τόπου!...

Ο Λαχορι ἔσπευσε να ἐκτελέσῃ ἀμέσως τὴν ἐντολή που ἔλαβε.

(Ἐνὸς ο Ναπολέον ἐμάχετο με τοὺς κοζάκους του Πλατόφ).

Πῆγε στο σπίτι του δοικὸς του Ροβέγχο, ἡπουργὸ τῆς ἀστυνομίας. Ο ἡπουργὸς ὅμως είχε κοιμηθεῖ ἀργά, ἔπειτα ἀπο κουραστικὴ ἐργασία, κι' είχε δώσει διαταγή να μὴ τὸν ζυτηήσουν ἐπ' οὐδανὸ λόγῳ. Μὰ ο στρατηγὸς Λαχορι ἦταν βιαστικὸς. Καὶ χωρίς να χάσῃ καιρό, ὄρμησε μέσα στο σπίτι του ἡπουργού, ἔσπασε τὴν πόρτα τῆς κρεβατοκομμάρας του και παρουσιάστηκε μπρὸς του με τὸ πιστόλι στο χέρι.

— Παραδοθεῖτε χωρίς ἀντίστασι ! εἶπε στο δοῖκα, ἀν θέλετε τὴ ζωὴ σας ! Ο αὐτοκράτωρ πέθανε, ἀνακηρύχτηκε και πάλι ἡ δημοκρατία!...

— Τρελλὰθήκατε ! φώναξε ἐκεῖνος. Χθὲς ἀκόμα ἔλαβα ένα γράμμα ἀπ' τὸν αὐτοκράτορα, ο ὁποῖος εἶπε θαμιάσῃ στην ὑγεία του ! — Δὲν εἶνε ἀλήθεια ! Ο αὐτοκράτωρ δὲν ἔσῃ περὶ!...

Τὸν κάκον ο δοῦξ Ροβέγχο προστάθηκε να μεταστειῖ τὸν Λαχορι, δείχνοντάς του και τὸ γράμμα του Ναπολέοντος. Ο Λαχορι διετάξε τοὺς στρατιώτες του να τὸν συλλάβουν και να τὸν ὀδηγήσουν στη φυλακή.

Ποῦν τραγικώτερον λύσι είχε ἡ σύλληψις του στρατιωτικὸ διοικητῶ τῶν Παρισίων Ουλέν. Ο Μαλέ ἐπῆγε στο σπίτι του, μ' ένα ἀπόσπασμα ἔθνοφυρουῶν, τὸν ἀνάγκασε να ζυτηήσῃ και να ντυθεῖ βιαστικὰ και του ἀνήγγειλε κατόπιν τὴν σπουδαία εἰδησι του θανάτου του Ναπολέοντος.

Ο στρατηγός Κλώντ Φρανσουά ντε Μαλέ.

Ο Ουλέν τὰ ἔχασε στην ἀρχή, ἔστειρα ὅμως συνήλθε ἀπ' τὴν κατάπληξι του και ἀνήτησε να πιστέψῃ στα λόγια του τρελλοῦ ἐκεῖνου.

— Ἄν ἔχεις, του εἶπε ρητῆς διαταγῆς ἐν μεροῖς τῆς Ἐθνοσυγκλήσεως, δείξε μου τες!...

— Θὰ σοὺ τις δείξω μέσα στο γραφεῖο σου, ἀπάντησε ο Μαλέ.

Ο Ουλέν προσήρρησε τότε πρὸς τὸ γραφεῖο του. Ἄλλὰ ο Μαλέ, ἀντὶ να τοῦ δείξῃ τις διαταγές, τράβηξε ἀμέσως τὸ πιστόλι του και τὸν ἔρριξε νεαρό, με μιὰ σφοῖρα στο κεφάλι. Έπειτα πήγε στο σπίτι του ὑπασπιστοῦ του Ουλέν και τὸν διετάξε να τὸν παραδοθῇ ἀμέσως τὴν διοίκησι τῆς φρουράς τῆς πόλεως.

Ο ὑπασπιστῆς, δυσπιστόντας στα λόγια του Μαλέ, ἄρχισε να συζητῇ μαζί του, ζητώντας περισσότερες πληροφορίες. Ἐπῶντο στη συζήτησι ὅμως, γὰ κακὴ τύχη του Μαλέ, μῆρες μέσα στο γραφεῖο του ὑπασπιστοῦ ἕνας ἀξιωματικὸς, ὀνόματι Λαυότ. Ο ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἤξερε ἐξ ὄψεως τὸν Μαλέ και κατάλαβε ἀμέσως, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, δὲν ἦταν παρὰ μιὰ τρελλὴ ἐπινοήσις του δραπέτου ἐκεῖνου του φρενοκομείου. Ἄμέσως κάλεσε ἕναν ἀξιωματικὸ τῆς ἀστυνομίας, ο ὁποῖος είχε συνοδεύσει ἄλλοτε τὸν Μαλέ στη φυλακή, του τὸν ἔδειξε κρυφὰ, ἔκρινος τὸν ἀναγνώρισε ἀμέσως, τὸν πλησίωσε και τοῦ εἶπε ἀσύτηρι :

— Πῶς βρισκόσαστε ἐδῶ, στρατηγέ Μαλέ ; Γιατὶ ἀφήσατε τὴ φυλακή σας ;

Στὴν ἐρώτησι αὐτὴ, ο Μαλέ τὰ ἔχασε και δὲν βῆκε τί ν' ἀπάντησι. Κιτρινοῖς μόνον κι' ἄρχισε να ψελλίξῃ κοινὰ ἀσυνάρτητα λόγια. Οἱ στρατιώτες πὸν τὸν συνοδεύσαν, κατάλαβαν τότε τὸ παιχνίδι που τοὺς είχε παίξει και δὲν ἐπιχειρήσανε διόλου να τὸν ὑπερασπισθοῦν. Τότε ο Μαλέ, βλέποντας τὰ σωῖρα, ἔβγαλε τὸ πιστόλι του και τομιάστηκε να πυροβολήσῃ τὸν ἀξιωματικὸ τῆς ἀστυνομίας.

Ἀντὸς ὅμως λήρησε ἀμέσως ἐπάνω του, τὸν ἀρόπισσε και τὸν ἔδεσε, μπροστὰ στα μάτια τῶν στρατιωτῶν του.

Ο Μαλέ ἄρχισε τότε να φωνάζῃ, ζητώντας βοήθεια.

Τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη ὅμως ἔφτασε ἕνα ἀπόσπασμα τῆς αυτοκρατορικῆς φρουράς, τὸ ὁποῖο τὸν πήρε και τὸν μετέφερε και πάλι στο φρενοκομείο του.

Έπειτα ἀπο λίγη ὄρα, ο δοῦξ Ροβέγχο ἀνέστησε και πάλι τὴν ἐλευθερία του και ἡ τάξις ἀποκαταστάθηκε ἐντελῶς. Τὴν ἄλλη μέρα ολόκληρον τὸ Παρίσι ἔγελοῖσε με τὸ περίεργον και κομικὸ αὐτὸ έπεισόδιον, τὸ ὁποῖο ὄστόσο είχε πληρώσει με τὴ ζωὴ του ο ἀτυχὴς διοικητῆς του Παρισίου Ουλέν.